

tode i anvendelse, som når man foreslår, at 3 måneder skal reserveres til manden. Det er fuldstændig samme model, blot et spørgsmål om, at manden får *ret* til mere end 2 ugers barsel.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg har meget klart understreget, at jeg mener, at det, som er meget vigtigt i denne her sag, er, at det er familien, der er omdrejningspunktet for, hvordan og hvorledes barselorloven skal gives. Hvem der tager den mener jeg ikke er noget, vi skal lovgive om her fra Christiansborg.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Betyder det, at Venstres ordfører vil stille forslag om, at der ikke længere skal være lovgivning, hvad angår de første 14 uger for kvinden og 2 uger for manden? Det må vel ligge i forlængelse heraf.

Det er jo sådan, at der er lovgivet, og det er faktisk Venstre og De Konservative, der har lovgivet om, at der er en del både for kvinden og for manden, som er lovpligtigt koblet op på de to parter, og som bortfalder, hvis de ikke tager dem i anvendelse. Det er det første spørgsmål: Har Venstre i forlængelse af det, hr. Troels Lund Poulsen siger, tænkt sig at ændre på den lovgivning, der er nu?

Det andet, jeg gerne vil bede Venstres ordfører forholde sig til, er den islandske model, hvor man netop har indført mænds ret til 3 måneders barselorlov. Det, vi diskuterer her, er jo: Hvad er det, samfundet skal betale for? Der er jo ikke nogen, der forhindrer kvinden i at tage 12 måneder eller 18 måneder eller 20 måneder, det bliver bare for egen regning. Det, samfundet vil stille til rådighed, er 9 måneders barsel til kvinden og 3 måneders barsel til manden, hvis det er sådan, at de fordeler de 6 måneder indimellem til kvindens fordel.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg må sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg kan ikke og Venstre kan ikke støtte den islandske ordning. Jeg mener, at det, der er meget vigtigt også i den debat, vi har i dag, er, at det er familien, der er omdrejningspunktet i forhold til, hvordan man ønsker at benytte sig af barselorloven, hvor jeg synes, at der er nogle u hensigtsmæssigheder i det, vi oplever i Island.

Jeg må jo også sige, at hvis man ønsker den islandske model, må man selvfølgelig også komme med en finansiering, som jeg glæder mig til at høre om, for det er jo også en del af det. Hvis man ønsker at kompensere, som de gør på Island, i forhold til det lønniveau, som den mand, der så vælger at holde barselorlov, får, har det selvfølgelig også en konsekvens.

Men jeg vil sige, at det, der er omdrejningspunktet i det, jeg allerede har sagt, er, at jeg ikke mener, at man skal gøre noget for at tvinge mænd til at holde barselorlov.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Anerkender hr. Troels Lund Poulsen, at det, at der er blevet skåret ned i fædrenes orlovskvote, har ført til et fald i det antal fædre, der tager orlov?

Hvis hr. Troels Lund Poulsen anerkender det, er han så af den opfattelse, at det sådan set også er ligegyldigt, for han vil også efter 5 år, hvis det fortsat ikke har bevæget sig, være af den mening, at her skal der intet gøres?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg mener allerede nu, at der i min ordførertale og også i den tale, ligestillingsministeren har holdt, er en lang række initiativer, som nu bliver sat i søen. Så må vi selvfølgelig se, om det rykker noget i forhold til mænds mulighed for at tage barselorlov. Den opfattelse er jeg af.

Det, der er vigtigt for mig, er, at det er familien, der prioriterer, hvordan den ønsker at tage barselorlov, og hvis det er sådan, at familien ønsker, at det er kvinden, der har barselorloven, er jeg åben over for at sige, at det er familiens valg, så mener jeg ikke, at det er et valg her fra Christiansborg.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har altså lidt svært ved at forstå, hvad det er, der gør, at regeringen, der ellers er så vild med det der noget for noget, overhovedet ikke mener, at det skal gælde inden for det her område – noget for noget er vel bl.a., at når det offentlige sørger for dagpengerefusion, stiller man også nogle krav. Hvad er det virkelig gode, hårdtslående argument for, at noget for noget ikke gælder her, nemlig at begge forældrene skal påtage sig den del af ansvaret, der hedder at passe børnene, mens de er små?